

BOG

PASFOTOS (/BOEGER/PASFOTOS)

Af Einar Már Guðmundsson (/forfattere/einar-mar-gudmundsson) (2018)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?FRAGMENT=CONTENT&SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?fragment=content&search_block_form=870970-)

BASIS%3A54052162)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/pasfotos) for at anmelde

Facebook (<http://www.facebook.com/share.php?>

Tweet (<https://twitter.com/intent/tweet?>

[u=https://litteratursiden.dk/boeger/pasfotos&title=Pasfotos](https://litteratursiden.dk/boeger/pasfotos&title=Pasfotos)

[url=https://litteratursiden.dk/boeger/pasfotos&status=Pasfotos](https://litteratursiden.dk/boeger/pasfotos&status=Pasfotos)

[+https://litteratursiden.dk/boeger/pasfotos](https://litteratursiden.dk/boeger/pasfotos))

At skrive er at leve. Her skriver Islands store fortæller om sit ungdomsliv. Sat op mod det øvrige forfatterskab er 'Pasfotos' en hyggelig, underholdende skolestil.

TAGS: ERINDRINGER (/TAXONOMY/TERM/13764)

KÆRLIGHED (/TAXONOMY/TERM/41)

UNGE (/TAXONOMY/TERM/11009)

ANMELDELSE

(/users/preben-b-christensen)

Af Preben B. Christensen (/users/preben-b-christensen)

Skribent
18 apr.18

At skrive er at leve. Her skriver Islands store fortæller om sit ungdomsliv. Sat op mod det øvrige forfatterskab er 'Pasfotos' en hyggelig, underholdende skolestil.

Det virker måske påfaldende, men det er sikkert ganske tilfældigt, at to så fremtrædende, islandske forfattere som Hallgrímur Helgason (<https://litteratursiden.dk/forfattere/hallgrimur-helgason>) og Einar Már Guðmundsson så tæt på hinanden begynder at rippe op i deres fortid. Hallgrímur Helgason skrev selvbiografisk i romanen ' (<https://litteratursiden.dk/boeger/sosyg-i-munchen>) Søsyt i München', (<https://litteratursiden.dk/anmeldelser/sosyg-i-munchen-af-hallgrimur-helgason>) som er en skildring af hans ophold på en kunsthøjskole, hvor han slynger om sig med kunsthistoriske betragtninger. Det mundede ud i en karriere som forfatter. I 'Pasfotos', af Einar Már Guðmundsson, skal vi tilbage til 70'ernes Reykjavík. Her er han, kaldet Halli, en del af undergrundsmiljøet. Han skriver digte, som han duplikerer og sælger på gadehjørner og i kaffebarer – måske endda også i bybusserne, som kollegaen Sjón har fortalt om.

Da Einar Már Guðmundsson er i sandhed blevet én af de helt store håde en

Og Linnar har Gudmundsson er i sandhed blevet en af de helt store, både en skarp kronikør og en vidtløftig historiefortæller. Og når de to ting smelter sammen, som det skete i 'Islandske konger'

(<https://litteratursiden.dk/boeger/islandske-konger>) og 'Hundredage'

(<https://litteratursiden.dk/boeger/hundredage-0>), så kan det ikke gøres bedre, så er man blevet klogere på fortiden og har fået spiddet nutidens islandske tilstande. Jeg har det sværere med hans nyeste roman, 'Pasfotos'. Den er lidt bleg, sat op mod det øvrige forfatterskab. Enten taler han ned til den voksne læser, forklarer og tydeliggør alt, endda flere gange, eller også er det slet og ret en ungdomsroman, en lang, om end begavet, skolestil.

Den aldrende forfatter, født i 1954, ser tilbage på den sommer i 1978, hvor han for alvor følte digterkaldet. "*At skrive, det er at leve... Spørgsmålet er ikke, om jeg kan. Jeg skal*". Han har netop fået et digt optaget i Morgenbladids litteraturtillæg. Og nu skal han tjene nogle penge. Han søger sommerferiejob i Norge, han skal grave grøfter og lægge kabler til elektrificeringen af Bergensbanen hen over Hardangervidda. Han tager af sted sammen med vennen Jonni, der har boet på Christiania i København og har erhvervet sig en magistergrad i indtagelse af euforiserende stoffer, som han selv formulerer det. Og bagefter skal de på tur rundt i Europa, til Grækenland og Italien for at slutte af i Paris, kærlighedens by.

Bedst fungerer tidsbilledet for den søgende forfatterspire Halli i Reykjavik, skildringen af et langhåret, oprørsromantisk miljø, omkring den legendariske café Mokka. Altid er man klar med et par citater fra kendte og ukendte digte, eller man kan tale om tidens musik, fra Bob Dylan over David Bowie til den lokale helt Megas. Han tilhører generationen, der var for unge til at blive hippier og for gamle til at være punkere. Og diskussionerne forlænges så til Club 7 i Oslo, hvor nordmænd og eksilerede islændinge med kunsten i blodet klæder hinanden af og på. Men inden de når så langt, har vi mødt hans skizofrene storebror, Palli, som blev hovedpersonen i romanen 'Universets engle', (<https://litteratursiden.dk/boeger/universets-engle>) Arnfinn Knudsen fra 'Islandske konger' (<https://litteratursiden.dk/boeger/islandske-konger>) og vennen Gunni, der stod til søs og endte som bums. Og litterært har Halli Halldór Laxness, (<https://litteratursiden.dk/forfattere/halldor-laxness>) William Heinesen (<https://litteratursiden.dk/forfattere/william-heinesen>) og Knut Hamsun, (<https://litteratursiden.dk/forfattere/knut-hamsun>) især romanerne 'Pan' og 'Sult' (<https://litteratursiden.dk/analyser/hamsun-knut-sult>), med i bagagen.

Der er også god bund i beskrivelsen af skurvognslivet på fjeldet i Norge, i sol og styrtregn, blandt bisser og børster, galninge og drukkenbolte. Til gengæld står det svagere til, da Halli drager videre til Grækenland og Italien, der sker godt nok dramatiske ting både på Lesbos og i Rom, og på Sicilien besøger han det hus, hvor Halldór Laxness (<https://litteratursiden.dk/forfattere/halldor-laxness>) sad og skrev 'Den store væver fra Kashmir', (<https://litteratursiden.dk/boeger/den-store-vaever-fra-kashmir>) men ellers når han ikke meget dybere end til oplysningerne i rejsebøgerne. Og kærligheden besegles skam i Paris.

Selvfølgelig kan jeg godt se, at en roman som 'Pasfotos' ikke kan eksplodere på samme måde som den store fortællings leg med fiktion og fakta, men han kunne nu godt have sprængt rammerne og stiptet den lineære fortælling noget mere. Men hyggelig og underholdende læsning er det.

BOGDETALJER

